

„Доктор Дулитъл“ и „Ламята от улица „Войтешка“

Новини | Култура | на 12.09.2022 07:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Ние от "Вижте" наистина обичаме куклен театър. Но не всички постановки са еднакво хубави. Затова решихме да изгледаме колкото се може повече от Международния панаир на куклите и да ти препоръчаме само това, което наистина ни е харесало. Цялата програма на Панаира можеш да видиш [ТУК](#).

„Доктор Дулитъл“

Режисьор Катя Петрова, сценограф Юлиан Табаков, музика Христо Йоцов

Защо ти казваме какъв е екипът, вместо за какво се разказва?

Първо, защото ти със сигурност знаеш историята на добрия доктор, дето толкова обичал животните, че напълнил къщата си с тях; знаеш как заминал за Африка да спасява болните маймуни, знаеш за корабкрушението, за маймунския мост... Ако не, още по-добре, ще се изненадаш!

Второ, защото тези професии са наистина страшно интересни.

Кукленият режисьор измисля как точно пиесата да оживее на сцената. Той (или "тя" – ето, в случая разказваме за Катя Петрова) избира пиесата. Измисля основната идея – какво да е особеното в това

представление. После избира и кани артистите (куклениците). После кани човека, който ще направи костюмите и декорите. Този пък човек се нарича сценограф и в тази пиеса това е Юли Табаков, когото обещаваме да интервюираме за „Вижте“. После кани композитор да напише музиката... Всички репетират, а когато са готови, канят публика и играят пиесата за съвсем, съвсем пръв път пред нея. Ура – премиера!

На премиерата залата беше претъпкана. Имаше и деца, и родители, и възрастни, които бяха дошли съвсем без деца, въпреки че сигурно знаеха как ще завършат приключенията на героите. А пиесата беше интересна не само защото ставаше въпрос за кораби, маймуни, акули и Африка. Имаше например цели три начина, по които бяха показани животните!

Първо, имаше актьори в костюми на животни. Но направени много майсторски и с истинско въображение. Аз най-много харесах прасето и маймуната. Но и крокодилът беше направен много оригинално - главата на актьора беше всъщност крокодилско око!

После имаше кукли с размерите на плюшени играчки. Актьорите ги водеха като в класическия куклен театър. А освен това имаше и няколко хартиени кукли – лястовиците и болните маймуни, които правят маймунския мост.

„Ламята от улица „Войтешка“ на Държавния куклен театър – Габрово

Режисьор Владислава Джамбазова, сценография и кукли Емелияна Андонова – Тотева, музика Владимир Джамбазов

Не се учудихме, че децата в залата не спряха да се смеят, а по-малките дори се опитваха да разговарят с героите! Тази постановка беше направена много талантливо. В нея имаше само една кукла (на малката ламя, която всъщност е омагьосано момиче), другите герои бяха актьори. Но колко хубаво играеха – сякаш бяха анимационни персонажи от много любима стара класика. Особено Петър Гайдаров, който играеше главната роля - на г-н Тротина от Бюрото за загубени вещи. Хем те размива, хем го обикваш и започваш да си задаваш по-сериозни въпроси. Имат късмет децата в Габрово – очевидно кукленият им театър е много добър.

И за да не помислиш, че ние просто всичко харесваме и препоръчваме - канадската постановка „Великото творение“ по-скоро не е за деца. Най-интересното в нея трябваше да бъде „невидимият“ втори актьор, който мести разни предмети във въздуха, все едно плуват в пространството. Това се прави, като вторият човек е облечен в черно и стои в сянка на черен фон... и много внимава да не се виждат черните ръкавици!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
</book/2458-lamyata-ot-ulitsa-voytreshka-i-velikoto-tvorenie>

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

